

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/190/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116215298
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5116215298.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., sídlo: Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: U. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX C. U. XX, v spore o zaplatenie 1.165,62 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 20Csp/25/2016-56 zo dňa 21.11.2016, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti p o t v r d z u j e .

V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

Žalobcovi proti žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č.k. 20Csp/25/2016-56 zo dňa 21.11.2016 zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.165,62 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.165,62 eur od 30.01.2016 až do zaplatenia, nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 2,24 eur, úrok vo výške 71,29 eur, úroky z omeškania vo výške 0,57 eur, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil právne citáciou ust. § 52 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Vyhodnotením vykonaného dokazovania s poukazom na citované ustanovenia súd žalobe v časti uvedenej vo výrokovej časti rozsudku vyhovel, keď mal v tejto časti preukázanú jej dôvodnosť. Medzi stranami sporu bola dňa 2.3.2015 uzatvorená zmluva o úvere č. 2468000000000192315. Uvedená zmluva bola uzavretá za účinnosti zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto sa na ňu vzťahujú normy spotrebiteľského práva, keďže ju uzatvorila žalovaná ako spotrebiteľ, ktorý nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Uvedená zmluva je typickou spotrebiteľskou zmluvou vzhľadom na právnu povahu strán sporu. Poskytnutie úveru, dojednaný spôsob splácania, výška nezaplatennej sumy, ako aj porušenie zmluvnej povinnosti žalovanej splácať úver riadne a včas a dátum zosplatenia medzi stranami sporu neboli sporné. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súdom prvej inštancie priznaná suma pozostáva z nezaplatennej istiny 1.165,62 eur, z nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 2,24 eur, nezaplateného úroku vo výške 71,29 eur, nezaplatených úrokov z omeškania vo výške 0,57 eur a z nezaplatených úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.165,62 eur od 30.1.2016. Súd priznal žalobcovi uplatnené úroky z omeškania zo sumy istiny 1.165,62 eur ktoré si žalobca uplatnil v

zákonnej výške t.j. 5 % ročne v súlade s ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu omeškania. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania len z tzv. čistej istiny, nakoľko úroky z omeškania nemožno priznať z príslušenstva pohľadávky, t. j. z úrokov. Úroky z omeškania nie sú súčasťou pohľadávky, ale len jej príslušenstvo. Preto súd žalobu zamietol aj v časti čo do uplatnených úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi zmluvného vzťahu. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Keďže súd žalobu zamietol iba čo do príslušenstva pohľadávky, teda žalobca bol neúspešný len v nepatrnej časti, súd žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie. V odvolaní uviedla, že žalobca v čase poskytnutia úveru neskúmal jej majetkové pomery ani schopnosť splácania. Ona bola v tom čase v hmotnej núdzi a poberala dávky vo výške 117,50 eur. Mesačné náklady na bývanie činia 76,- eur, na stravu a ošatenie jej ostáva cca 50,- eur. Z toho dôvodu po nejakom čase nebola schopná plniť svoj záväzok voči žalobcovi. Rozhodnutie okresného súdu považuje za nesprávne a navrhuje, aby odvolací súd ho zrušil a vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

3. K podanému odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca. Žalobca uviedol, že pred poskytnutím úveru posúdil bonitu žalovanej, o čom predložil dôkazy: kreditné obraty na účte (výpisy z účtu) - predschválený limit, žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru a lustráciu v SRBI. Bonita žalovanej bola zo strany žalobcu overená pred poskytnutím úveru v súlade s § 7 ods. 7 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov dopytom do SRBI. Príjem žalovanej bol overený na základe kreditných obrátov na jej osobnom účte, v zmysle ktorých banka predschválila limit na pôžičku.

4. Žalovaná v písomnej replike uviedla, že žalobca vôbec neskúmal ani ho nezaujímal jej platobná schopnosť a na poskytnutie úveru mu stačili obraty na jej osobnom účte. Od 5.11.2008 až do dnešného dňa je vedená na úrade práce ako poberateľka sociálnych dávok vo výške 62,50 eur. Spomínaný obrat na jej účte nebol jej príjem, ale príjem jej priateľa a tak má za to, že žalobca veľmi zanedbal preverenie klienta a neskúmal pôvod peňazí na jeho osobnom účte.

5. Žalobca v písomnej duplike uviedol, že dopĺňa svoje vyjadrenie, keď na objasnenie uvádza, že žalovaná v žiadosti o úver uviedla, že je zamestnaná a poberá príjem od 1.1.2013. O tomto príjme žalobca nemal a ani nemohol mať pochybnosti, keďže si ho preveril z obrátov na bežnom účte, ktorý v tom čase pre žalovanú viedol. Ak žalovaná tvrdí, že bola nezamestnaná a že nešlo o jej príjem, ale o príjem tretej osoby, žalobca má za to, že tieto skutočnosti nemôžu byť na jeho ťarchu, keďže išlo o zavádzanie zo strany žalovanej, resp. o neuvedenie pravdivých skutočností pri poskytnutí úveru. Trvá na tom, že si splnil svoju zákonnú povinnosť vo vzťahu k prevereniu schopnosti splácať úver, pričom konal s odbornou starostlivosťou.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie žalovanej bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. V odvolaní nenapadnutej časti ostalo rozhodnutie okresného súdu nedotknuté.

7. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Podľa ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

10. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a preto zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľke.

11. V zmysle ust. § 191 CSP, dôkazy súd ohodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Hodnotenie dôkazov je teda činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu, pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

12. Z obsahu spisu vyplynulo, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 2.3.2015 uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 1.200,- eur. Po vyčerpaní úveru zaplatila žalovaná 6 splátok po 23,71 eur, jednu splátku vo výške 10,06 eur, jednu splátku vo výške 0,05 eur a poslednú splátku vo výške 13,60 eur, t.j. spolu zaplatila sumu 165,97 eur. Keďže žalovaná porušila zmluvné povinnosti, že prestala uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru a to dňa 29.1.2016. Žalovaná preukázateľne po zosplatnení úveru neuskutočnila žiadnu úhradu dlhu. Správne prvostupňový súd konštatoval, že uvedená zmluva bola uzavretá za účinnosti zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto sa na ňu vzťahujú normy spotrebiteľského práva, keďže ju žalovaná uzatvorila ako spotrebiteľ, ktorý nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Uvedená zmluva je typickou spotrebiteľskou zmluvou vzhľadom na právnu povahu strán sporu. Zmluva uzatvorená medzi stranami sporu spĺňala všetky zákonom stanovené náležitosti o spotrebiteľskom úvere a odvolací súd nezistil pochybenie, pokiaľ súd prvej inštancie priznal žalobcovi istinu 1.165,62 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.165,62 eur od 30.1.2016 (od nasledujúceho dňa po zosplatnení úveru, ktorý bol dňa 29.1.2016) až do zaplatenia, nezaplatené poplatky za poistenie, nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 2,24 eur, úrok vo výške 71,29 eur, úroky z omeškania vo výške 0,57 eur, to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

13. S poukazom na uvedené odvolací súd nemohol prisvedčiť argumentom odvolateľky, na ktorých založila svoje odvolanie, keď poukázala na skutočnosť, že žalobca si dôsledne a dôkladne nepreveril jej schopnosť splácať úver. Odvolací súd tvrdenia odvolateľky, že finančné prostriedky, ktoré mala na osobnom účte, nepatrili jej, ale inej osobe, považoval za zavádzajúce, ktoré nemohli byť vyhodnotené na ťarchu žalobcu.

14. Odvolací súd v napadnutom rozsudku nezistil pochybenie, preto ho potvrdil ako vecne správny.

15. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V tomto odvolacom konaní mala plný úspech strana žalobcu, a preto odvolací súd priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O samotnej výške náhrady trov rozhodne podľa ust. § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

16. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** j e p r í p u s t n é .

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)